

[Aage Fogh.]

arbejder på grundlag af lån fra staten, er forholdet det omvendte. I kraft af de lån, som gennem denne forening stilles til rådighed, kan selv den fattigste af de mindre landmænd i dag optræde som kontant køber og som storkøber i kraft af fællesskabet, og der er ingen tvivl om, at der derved igennem opnås store fordele.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen talte om tvang i denne forbindelse. Ja, men der er ingen, der er tvunget til at tage imod disse lån. Der er stillet visse betingelser, som skal opfyldes, hvis man vil gøre brug af lånene, men hvis ikke man vil tage et sådant lån, kan man lade være, og det ærede medlem vil formentlig ikke påstå, at det, at denne lov bliver vedtaget, at disse lånemuligheder åbnes, ikke skulle gøre det lettere at få lån andetsteds? Det letter i hvert fald lånekravet ude på det almindelige låne marked.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at skatten på frugttræer bør ophæves, men forslaget herom kommer til behandling bagefter, så det skal jeg ikke opholde mig ved i øjeblikket. Jeg vil blot bemærke, at den fremstilling, det ærede medlem giver af sagen i sin helhed, kunne tyde på, at de økonomiske cirkler, der foresvæver det ærede medlem, er af en sådan karakter, at det ærede medlem synes at høre til dem, der er „klog på æ himmel og dum på æ jord“, som jyderne siger, for der er ikke spor tvivl om, at de folk, der først og fremmest får disse lån, er folk, der ikke kan få lån i banker eller andetsteds. Jeg ved ude fra praksis, hvorledes de mindre jordbrugere, som kun råder over ringe egenkapital, næsten aldrig får betroet noget i bankerne, men når vi igennem loven skaffer dem lån på rimelige vilkår, gives der muligheder, så bliver der chance for større produktion, og det synes jeg ikke man skulle forholde dem.

Det kan være, der er masser af ting, der skal forbedres i fremtiden, men vi må arbejde på det ståsted, hvor vi står i dag; det er det, det drejer sig om i dag. Det ærede medlems udtalelser er af den art, at jeg har ret til at give den karakteristik af dem, som jeg gav før.

Oluf Pedersen: Den højtærede landbrugsminister gjorde en bemærkning, der bedrøvede mig, nemlig at regeringen forberedte at få stillet yderligere et beløb til rådighed. Nu husker jeg, at da jeg sidste år stillede et forslag om, at man skulle ophøre med udpumpningen af Marshallpenge, sagde

finansministeren, at loven var vedtaget, det var en aftale, og den ville han ikke gå fra, men ellers var han enig med mig i, at man ikke skulle pumpe disse penge ud. Det være sagt også til underretning for ordførerne for venstre og konservative. Det var altså finansministerens opfattelse. Jeg er overrasket over, at nu, efter at venstre og konservative har dannet regering, vil de udvide denne udpumpning. Kan man da ikke tåle at komme op i de høje sæder, eller hvad er grunden?

Landbrugsministeren siger, at han ikke vil beskæftige sig med bunden opsparing. Nej, jeg indrømmer også, at det kan ministeren ikke klare alene, men han kunne godt gå til den samlede regering og spørge: Skal vi ikke standse denne pengeudpumpning og samtidig lade den bundne opsparing falde? Nu ved jeg godt, at der er ærede medlemmer, som går og tror, at de er så kloge, men der er dog vist ingen, der tør modsige mig, når jeg siger, at hvis man standser udpumpningen af 140 mill. kr., så betyder det med hensyn til pengemængden mere end den pengebinding, som finder sted ved bunden opsparing. Altså, hvorfor ikke standse både udpumpningen af pengene og plyndringen — eller hvad skal man sige —, indsugningen af penge? Begge dele. Er der virkelig medlemmer, der ikke kan forstå, at de to ting vil ophæve hinanden, så at man ikke behøver nogen lov. Man behøver ikke at stå her og snakke sort.

Der er heller ingen, der ikke er klar over, at når man giver statslån til byggeriet, medfører det så mange ting. Vi ved, at når håndværkerne skal bygge med statslån, forlanger de højere priser. Det sagde det ærede medlem hr. Aage Fogh, og jeg har også hørt det i det praktiske liv; der kommer man jo ud en gang imellem, og det ville være godt, hvis ærede medlemmer i det hele taget kom lidt mere derud. Jeg er sikker på, at hovedårsagen til, at det er blevet så dyrt at bygge, er statslånene. Det er det tragiske ved det: her kommer rigsdagen og vil støtte og hjælpe, og det er meget pænt og menneskeligt gjort af rigsdagen, men virkningen er den stik modsatte. Man taler om fejlene i denne lov og siger, at det er menneskeligt at fejle, og at nu vil man rette nogle af fejlene. Men hvorfor så ikke rette denne også, når man er klar over, hvad der er galt. Jeg ved ikke, om ministeren mener, det er så galt at lave følgende studehandel: bunden opsparing væk og udpumpningen standset. Jeg tror, det ville være til gavn for landet, om vi lavede denne studehandel.